

DORP inZICHT Slijpe

Dorpskrant

nr. 28
april 2017

v.u. Dorp InZicht Slijpe
dorpinzicht.slijpe@gmail.com

Winnaar wedstrijdpuzzel

Veronique Godart wint voor 25 euro aan waardebonnen te besteden bij de handelaars van Slijpe.

**Juiste oplossing vorige wedstrijdpuzzel:
VOEDERTAFEL**

Bedankt voor de vele inzendingen!

De winnaar wordt telkens via loting aangeduid.

Vragen of opmerkingen?

Heb je vragen of opmerkingen zoals ontbrekende dorpskranten, vereniginggids, tips en suggesties voor één van de rubrieken van de dorpskrant of wil je ééns meehelpen met de redactieploeg contacteer ons gerust.

De redactie

Van links naar rechts,

Walter Opstaele, walter.opstaele@telenet.be - 059 30 04 84

Roland Rousseeuw, rolandrousseeuw@skynet.be - 059 30 42 62

Roland Vanhove, rolandvanhove@hotmail.com - 059 30 10 55

Franky Annys, franky.annys@telenet.be - 0486 39 42 60

Eric Opstaele, kristien.blomme@telenet.be - 059 31 31 09

dorpinzicht.slijpe@gmail.com

Terugblik op zaterdagavond 7 januari 2017

SLIJPE TOAST

Op bezoek bij de familie David van der Steen

We worden ontvangen door David van der Steen, die ons te woord zal staan, zijn vrouw Neeltje en dochter Lydia. Lydia, die werkt in het R.V.T. Tara, heeft nog een drie jaar oudere studerende zus Hester.

Ons gezin is afkomstig uit de streek van het Nederlandse Hilversum. Mijn werk bracht ons 14 jaar geleden naar Oostende. Een advertentie “predikant gezocht voor een kleine protestants evangelische kerk in Oostende” trok mijn aandacht. Omdat ik diverse studies volbracht en interesses had en omdat ik iets wou doen met het evangelie solliciteerde ik. En zo kwam ik in Oostende terecht waar ons gezin een appartement ter beschikking kreeg boven de gebedsruimte. Voor die verhuis had ik mijn werk in de Nederlandse Spellenfabriek Jumbo opgezegd. In de protestants evangelische beweging is de sterkte de Bijbel, deze speelt dan ook een centrale rol. Omdat dit slechts een parttime baan was zocht ik ook om godsdienstles te kunnen geven. En zo kon ik begin-

nen in een BUSO school te St-Andries waar ik nog altijd godsdienstleraar ben. Daar komt mijn lievelingsinstrument, de gitaar, bij de leerlingen met een beperking goed van pas. Ook in onze huidige evangelische geloofsgemeenschap “Den Vuurtoren” in Nieuwpoort komt de gitaar vaak aan bod als begeleiding of ondersteuning bij lezingen. Het sluit allemaal zo nauw bij elkaar aan: radio, muziek, gitaar, predikant zijn. Ik heb niet zo zeer hobby’s, maar veeleer passies. Hierin wordt ik ten volle gesteund door mijn vrouw Neeltje. Sinds ik in België woon heb ik toch één hobby bij gekregen. Namelijk alle Belgische trappistenbieren uit proberen. En natuurlijk moet ik binnenkort ook eens een “Braven Apostel” proeven!

In oktober 2014 werd me gevraagd of ik de internet radiozender TWR (Trans World Radio) in België wilde opstarten. Het einde als predikant betekende een verhuis en de radio was een link naar mijn vader. Hans, mijn vader, had immers 19 jaar lang (1965-1984) de TWR radio geleid voor Nederland. Radio TWR vond zijn oorspong in 1954 onder de naam “The voice of Tangier”. Bij de onafhankelijkheid van Marokko werden buitenlandse radiozenders verboden en vond men een nieuwe stek in Monte Carlo (Monaco). Vandaag de dag is TWR te beluisteren in 160 landen, dit is in 85% van de wereld, en in 230 talen. Bij ons is de radio 24 op 24 uur te beluisteren.

Onze toespraken en lezingen zijn vooraf opgenomen vooraleer ze uitgezonden worden en daarnaast draaien we veel muziek. Bij rechtstreekse uitzendingen zou men veel meer mensen nodig hebben en die hebben we voorlopig niet.

De programma's verschillen van land tot land aangepast aan de noden en gewoonten.

De programma's worden gepresenteerd door christenen die de taal van het land spreken en daar woonachtig zijn of vandaan komen.

De zender wil de christelijke evangelische boodschap verspreiden vooral op plaatsen waar christenen geïsoleerd leven. Denk maar aan landen zoals Noord-Korea waar op het bezit van een Bijbel de doodstraf staat. Aan landen waar mensen leven die niet kunnen lezen of streken waar mensen zo afgelegen wonen dat de radio hun enige toevlucht is. Of aan zieke mensen bij ons die door hun ziekte afgesloten worden van de buitenwereld. Het is een radio die in zijn werking afhankelijk is van giften en donaties. En via deze radio zorg ik voor programma's in Nederlandstalig België. Als projectleider sta ik ook in voor het studiowerk en voor programma's zoals "De Bijbel door". Het behandelt de Bijbel van het begin tot het einde. Een gigantisch project waar we 5 jaar lang wekelijks toespraken willen voor opnemen. De eerste 35 afleveringen zijn inmiddels te beluisteren.

In het huis waar vroeger het winkeltje van Liesbeth Casteleyn was wonen we nu twee

en een half jaar. Hier, in Slijpe, is het rustig wonen. Met dit huis is er wel iets te doen en het ondergaat een ware metamorfose. Dit gebeurt geleidelijk want ik ben een goede en handige 'doe het zelve' die in vele beroepen thuis ben. De gevolgde opleidingen komen me goed van pas. En als de tijd er is helpt het hele gezin actief mee.

Heel wat dingen in mijn leven doe ik met heel veel plezier. Ook ben ik een gelukkig man als ik kan delen met anderen van wat ik zelf geleerd heb. En als je op het einde van je leven weet dat je anderen hebt kunnen gelukkig maken.

Ook wij nemen tevreden afscheid en geven u de volgende informatie mee over de internet-radio Trans World Radio België.

Wens je T.W.R. België te beluisteren?

- Via de website www.twr.be en klik op de luistertoets waardoor je automatisch het programma kan beluisteren.
- Via een radiotoestel 'Pure one flow internetradio' te koop via www.radiowinkel.com met richtprijs 140 euro. Voorwaarde is dat men over Wifi moet beschikken.

Wens je T.W.R. België te steunen?

Doe een gift op BE18 0001 5071 5465 van Trans World Radio met in de mededeling 'steun T W R België'.

Verslaggevers

Roland Vanhove en Roland Rousseeuw

Café 'Accordeonist' aan de Slijpebrug bij de familie De Keyser

We kunnen dit een vervolgverhaal noemen op ons vorig artikel van café "De Rattevalle."

Het bloed kruipt waar het niet gaan kan en dit was zo bij de familie De Keyser David aan de Slijpebrug. Voor WOII werd het café al uitgebaat door Oscar De Keyser en in 1963 nam zijn zoon Robert De Keyser samen met zijn vrouw Yvonne David het café over. Yvonne David was de dochter van Achiel David en Bertha Vanhooren die café "De Rattevalle" uitbaatten waarover we in ons vorig artikel het reilen en zeilen vertelden. In de periode net

na de oorlog was het typisch dat men naast een café nog een ander beroep uitoefende omdat het niet mogelijk was om te leven van de opbrengsten van het café alleen. Robert draaide ook vier jaar de brug, met de hand, over de vaart.

Samen met zijn broer Georges en schoonzus Marcella Deroo runde Robert en Yvonne een bedrijf waar landbouwmachines ter beschikking werden gesteld. In de grote hangaar naast het café stonden allerlei machines die bestemd waren voor het loonwerk op de velden. Niet minder dan drie pikdorsers, 3 pick-ups, een machine om bieten te rooien en onder andere nog een dorsmachine bevolkten de immense hangaar. Talloze landbouwers uit de omgeving deden beroep op de diensten van Georges en Robert.

Het was hard labeur maar Ronny, de zoon van Robert, herinnert zich vooral de kleurrijke figuren uit de omgeving die meehielpen en waar een grap en rol nooit ver uit de buurt waren. Zijn interesse ging dan ook meer uit naar het loonwerk dan het helpen in het café.

Hoewel er geen clubs hun standplaats hadden in café “De Accordeonist” waren vooral tapbiljarten en driebanden bijzonder populair. Ronny zijn broer Marnix vocht er heel wat duels uit. Op zondagavond waren de kaarters dan weer heer en meester in het café. En voor een spelletje Pietjes Bak kon men altijd wel iemand overtuigen.

Typisch aan het dorpsleven vroeger waren de bekende volksfiguren. Door iedereen van het dorp gekend, zorgden ze met hun fratsen voor animo in het dorp. Zo hebben Ronny en Marnix er veel zien passeren in het café.

We noemen hier geen namen als eerbetoon aan hen. Zo was er iemand die altijd vroeg aan moeder De Keyser om niet te zeggen dat hij op café zat als zijn vrouw belde. Nu is dat veel gemakkelijker daar we onze GSM op stil zetten of zeggen we hier iets dat we niet mogen? Eén iemand willen we wel bij zijn naam noemen, namelijk Maurice Vanhooren. Hij kon onverwachts met krijt een cirkel tekenen op de vloer van het café. In de cirkel vertelde hij dan een fabeltje of zong een liedje en tekende er de dingen waarover hij vertelde of zong.

De hoogdagen braken altijd aan in het weekend van de eerste zondag van juli. Niet minder dan drie dagen werd er gefeest tijdens de kermis van de Slijpebrug. Geen tjingel tjangel muziek maar accordeonist Robert De Keyser en nadien het orkest Marnix en Ronny De Keyser speelden er deuntjes die zowel oud als jong konden bekoren. Een heuse dansvloer bedekte de hangaar waarop vele koppeltjes stiekem hun eerste (of laatste) kus gaven. In die tijd geen sprake van een deelname aan een actie zoals “Tourné Finale” daar een pintje slechts negen Belgische Frank kostte. Het sportcomité van Slijpe organiseerde er verschillende keren koerswedstrijden.

Het spreekt vanzelf dat de hangaar van de familie De Keyser de ideale plaats was voor de renners om zich om te kleden.

Muziek speelde altijd een grote rol in de opeenvolgende generaties De Keyser. Zoals de naam van het café al doet vermoeden, speelde zijn vader met hart en ziel accordeon. Maar eveneens voor een gezellig deuntje op de mondharmonica was hij altijd te vinden. Ronny trad in de voetsporen van zijn vader en zijn broer Marnix maakte de buurt onveilig met zijn drums. Vader Robert luisterde talrijke feesten op en dat niet alleen in de nabije omgeving maar vooral in de streek van Roeselare en Langemark. Toen zijn vader stopte met optreden deden Ronny en Marnix hun familienaam alle eer aan door de traditie voort te zetten. Ze vormden samen het bekende orkest "The Swingers". Nadat zijn broer Marnix stopte, deed Ronny lustig alleen verder. Later kwam hij in contact met Paul Bruna waarmee hij de talloze optredens mee kleur gaf.

We bedanken Ronny en zijn vrouw Martine Buttens voor de lekkere koffie en de warme ontvangst!

Walter en Eric Opstaele

Nieuws uit dorp en vereniging

KAARTEN BIJ K.B.G.

Wie graag manilt kan zich aansluiten bij de 14 daagse kaartnamiddagen op woensdag van de K.B.G..

Interesse? Bel naar medewerker André (059 30 08 39), Gilbert (059 31 06 91) of Gustaaf en Liliane (059 31 04 01).

Op de foto de winnaars van het afgelopen jaar.

Van rechts naar links:

Wilfried Simoen (6538 punten),

Gustaaf Opstaele (6871 punten),

André Bedert (6478 punten) en Marcel Vandenbouhede, die jaren lang bereid was de zaal Ter Zelte te helpen klaarzetten voor zijn medespelers

SPORTEN IN SLIJPE MET B.B.B.

Er wordt stevig aan de vrouwelijke conditie gewerkt en de verschillende spiergroepen van buik, billen en borst komen uitgebreid aan bod.

Wanneer: op dinsdag van 19.30 tot 20.30 uur en niet van juni tot oktober.

Waar: in de vrije school Sint-Jozef Diksmuidestraat.

OPEN KERK

De Sint-Niklaaskerk is open voor een bezoek, een gebed, een stilte- of bezinningsmoment van 10.00 tot 17.30 uur

- iedere zaterdag en zondag in april, mei en juni
 - iedere dag in juli, augustus en september
-

WEET JE NOG DAT

- In **april 1972** de voetbalploeg **SK Spermalie** werd opgericht, het huidige SK Spermalie – Middelkerke. Stichter voorzitter was Pierre Verstraete, nu 87 jaar. Ronny Devriendt was 40 jaar lang bestuurslid, 29 jaar als secretaris en 11 jaar als voorzitter.
 - Begin **mei 2010** ons 1 ste exemplaar van dit driemaandelijks krantje ‘**dorp in zicht**’ verscheen.
 - Op **17 mei 1995** de 1 ste ophaalronde van **papier en karton** plaats had. De ophaling van het PMD afval, in blauwe zakken, volgde wat later in hetzelfde jaar.
 - Eind **juni 1993** ‘**De Sportvriend**’ het laatste café in het dorp dicht gaat. De laatste uitbaatster en dit sinds 1960 was Germaine Huybrecht, nu 88 jaar. Dit café kende geen tapinstallatie wat betekent dat alle pintjes uit de fles geschonken werden.
-

TEMPELIERSFEEST werd voor het eerst gehouden in 1968.

Dit jaar gaat het door op **zondag 25 juni** op de parking van het voetbalplein.

Vanaf 11 uur en vanaf 19 uur kan men aanschuiven en genieten van de barbecue. In de namiddag zijn er spelletjes voor de kinderen. De vrije en de gemeente school die de handen in elkaar slaan voor de organisatie heten iedereen van harte welkom.

TEMPELIERSZOEKTOCHT - 27STE EDITIE (VAN 20 MAART TOT EN MET 31 AUGUSTUS)

Thema: ‘Op kousenvoeten naar het sokkendorp’

De opbrengst gaat naar de basisscholen van Slijpe.

Je kan inschrijven (€8) bij:

- Toerisme, Casselaan 1, Middelkerke
- Toerisme Villa Les Zéphyr H Jasparlaan 173 Westende-Bad
- Toerisme Diksmuide, Grote Markt 6
- Bakkerij “Stutn & Toartn”, bij kerk Slijpe (dicht bij start)
- Lieve Vermander, Spermaliestraat 259, Slijpe
- Eddy Vanhee Kasteelstraat 26/501, Diksmuide.

De prijsuitreiking gaat door op vrijdag 13 oktober in de “De Zwerver”, Leffinge.

Elke deelnemer ontvangt ‘n waardevolle prijs en mag gratis deelnemen aan de pannenkoeken- en wijntombola en aan de verloting van hoofdprijzen met o.a. fiets en tal van waardevolle elektrische apparaten... Veel zoekplezier!

Info: Eddy Vanhee 0477/60 59 49 - eddyvanhee@outlook.com

40 jaar autostrade in Slijpe

Veertig jaar geleden, op 1 april 1977, werd de autostrade officieel geopend. Het nieuwe stuk Autostrade liep van Jabbeke tot Nieuwpoort. Voor onze 28ste dorpskrant ging ik op zoek naar verhalen van toen.

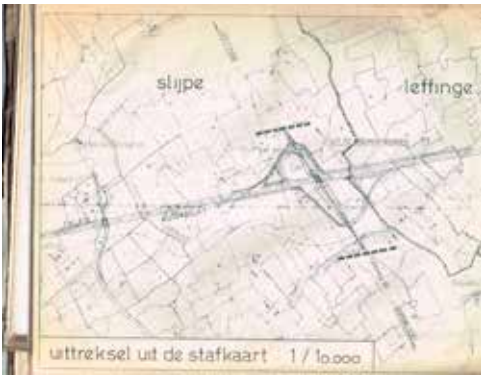
Het internet (wegen-routes.be) leert me dat onze autostrade al van in 1950 opgevat werd als een kamstructuur die de streek maar vooral de kust moest ontsluiten. Het volledige proces kwam echter in een stroomversnelling met de plannen voor een kanaaltunnel. Om tegemoet te komen aan het vele verkeer richting Groot-Brittannië, was het noodzakelijk om een vlotte route uit te tekenen. Dit resulteerde uiteindelijk in de aanleg van een autostrade vanaf Jabbeke tot aan Calais.

Eerst werd het stuk van Jabbeke naar Nieuwpoort aangelegd, later het stuk naar Calais.

Begin de jaren '70 begon men in Slijpe te onteigenen niet voor de E40 maar voor de A18 zoals toen genoemd. Dit was een enorme slag in het gezicht van de toenmalige bewoners. Zeker omdat men er het nut niet van inzag, "dit was niet nodig verloren kosten hier zal bijna niemand oprijden". Het protest was enorm maar het had geen zin, huizen moesten verdwijnen, landerijen en weiden werden door kranen en bulldozers opengereten. En het is nu, maar waarschijnlijk toen nog meer zo, een boer die je zijn grond afneemt raak je tot in zijn ziel!

Eén van diegene die het lot van onteigenen moesten ondergaan waren mijn ouders. Mannen in maatpak met een boekentas kwamen schoorvoetend ons erf op. Want je kunt gaan denken dat deze niet overal even welkom waren. Wat eerst onbespreekbaar was zou later toch een feit worden. Bijna 8 ha van onze landbouwgrond werd ingenomen en verkwanseld. Want als je toevallig aan een op- en afrit woont

het duurde niet lang voor hij de werkmannen in ruil voor een kraanwerkje op de hoeve een drankje aanbood.

De oude toegangsweg die van de boerderij naar de Diksmuidestraat liep verdween. Mijn vader had er jarenlang met zijn kruiwagen steenpuin naar toe gebracht en met liefde onderhouden. Hij dacht dat het dankzij zijn noeste arbeid, een sterk baantje was geworden. Een werk om trots op te zijn. Maar de grote kraan schepte en woelde een paar keer en weg was ons baantje. Er werd voor ons een nieuwe, veel langere weg aangelegd die uitkwam op de Zwarteweg.

Het mooie uitzicht op café (De vogel van Parijs) incl. het café verdween. Ook de boerderij van onze buurman Camiel Ameloot verdween uit het zicht. Deze man kwam wekelijks door de wei te voet naar onze boerderij voor een babbeltje. Dit was na de aanleg niet meer mogelijk. En waar we vroeger konden kijken tot in Gistel, kwam er nu een meters hoge brug.

Terwijl de vrachtwagens op en aan reden met zand en beton en de kostbare grond door kranen en bulldozers werd omgewoeld, heeft de woede van ons vader niet lang meer geduurd. Binnen de kortste keren zaten ze bij ons aan tafel en werden het goede vrienden.

deel je des te meer in de brokken. Mijn ouders waren hiermee, samen met de boerderij van Fernand Becue uit de Tempelhofstraat die ruim negen ha moest afstaan, de zwaarst getroffen van het hele traject. Het was maar een magere troost dat de boerderijen zelf mochten blijven staan. Alle grond naast onze boerderij waaruit de koeien dagelijks naar de stal

kwamen om gemolken te worden moest eraan geloven. Melkkoeien houden zonder weiden naast de stal was in die tijd onmogelijk, want gras moest plaats maken voor macadam. En hoe zou het verder moeten als deze schone vruchtbare grond zou verdwijnen. Een tijdje later kwamen de eerste landmeters paaltjes kloppen, de paaltjes die ze overdag de grond insloegen verdwenen soms diezelfde nacht in de gracht. Ook mijn ouders konden met de onteigening heel moeilijk leven. Vooral mijn vader had het er heel moeilijk mee. Hij zag het helemaal niet zitten dat dagelijks werkmannen op en rond de boerderij zouden vertoeven.

Ze waren absoluut niet welkom. De werken en de hinder waren dan ook niet niks. Toen de karavaan uiteindelijk de boerderij naderde en de machines arriveerden was hij helemaal niet opgetogen. "ze zijn daar om mijn grond naar de kloten te helpen" zei hij. Maar hoe boos hij ook was,

Directeurs, ploegbazen en arbeiders waren niet meer weg te denken uit ons midden. Onze living veranderde in een café waar er over de middag en na het werk meerdere pintjes soldaat werden gemaakt. Van ons moeder moesten we de restjes bier aan de varkens geven "mooi verdelen zij ons moeder" als proefproject gaven we eens een halve emmer aan één varken. Best dat ons moeder ons al een beetje kende of ze belde de dierenarts voor een ziek varken, dat eindelijk zwienedronke was. De inkomhal werd een openbare telefooncel. En de loods werd gebruikt om vrachtwagens en machines te herstellen. In ruil viel er al eens een restje beton naast de vrachtwagen waardoor de loods plots veranderde van ondergrond.

Twee tanks met mazout samen goed voor meer dan 40 000 liter werden naast de schuur geplaatst want de kranen en vrachtwagens hadden ook dorst. Vader zijn Massey Ferguson 35x van 42 pk mocht in ruil meedrinken. Ook bij Georges en Judith Debruyne Jansens hoor ik hetzelfde verhaal. Een barak waar de mannen van Bruggen en Wegen zaten en een telefoon in de gang. En tussendoor een biertje voor de mannen.

De autostrade werd aangelegd door 'Hollanders', de eerste gravers waren Rhinus met zijn O&K en Peter met Atlas kraan. De aarde die werd weggehaald om de

rijvlakken te vormen werd op de midden en zij berm gelegd. Daarna werd het zand opgespoten. In Nieuwpoort (waar nu surfzone is) lag een boot waarmee het zand opgezogen werd en in de buizen werd gestuwd.

In Mannekenvere lag een tussenstation die het zand tot aan de Tempelhofstraat spoot. Vanaf Roksem (waar nu de Roksemputten zijn) was het hetzelfde verhaal dit zand werd gespoten tot de Diksmuidestraat. Tussen de Diksmuidestraat en de Tempelhofstraat bleef slip achter die voor het zand kwam aangespoeld. Niets om op te wandelen weet ik uit ervaring. Want mijn vader heeft mij ooit moeten redden uit die smurrie. Mijn kleine laarsjes moeten daar nog ergens begraven zitten. De werken aan dit stuk verliepen niet altijd van een leien dakje. Fernand Behaegel en Patrick Pape die toen de kraanmannen waren bij de firma Loones moesten regelmatig bressen dichtend omdat de smurrie op de landerijen liep. Uiteraard met het nodige ongenoegen van de landbouwers. Toen de smurrie tussen de Tempelhofstraat en de Diksmuidestraat opgedroogd was werd dit op de landerijen geworpen. Na veel gesukkel en opnieuw beginnen werd het stuk tussen de Diksmuidestraat en de Tempelhofstraat dan aangevoerd met vrachtwagens. Ik herinner me dat we op zondagnamiddag vaak gingen wandelen afwisselend naar Nieuwpoort of Roksem. We wandelden op de stalen buizen waarmee het zand gespoten werd, die een diameter hadden van ong. 80 cm.

Na de aanleg van de autostrade werd de brug gebouwd door de Firma Pevalco uit Ieper zij voerden het zand met vrachtwagens aan vanuit Nieuwpoort. In die periode was het soms moeilijk om de hoeve te bereiken. Zo erg zelfs dat de meesters (van ons schooltje in Slijpe) ons kwamen afhalen omdat het

onmogelijk was om te voet naar straat te gaan. Maar ook de Citroën bus raakte al eens vast in de smurrie. Ja de hinder voor de buurt was niet niets zoveel vrachtwagens op die onaangepaste wegen. Op de hoek van de Monnikenstraat en de Diksmuidestraat reed men de kasseien uit de grond. Ik herinner me ook de gigantische palen van 24 m lang die in de grond werden geklopt, de glazen stonden te trillen in moeders kast. Toen zat de schrik er toch een beetje in voor eventuele schade. Mijn oudere broer Dany die toen in het college in Nieuwpoort zat, hoorde de slagen tot in school. Toen we thuiskwamen van school was er altijd wel iets veranderd.

Er waren ook archeologische vondsten. Op de grens met Leffinge en Slijpe dicht bij de hoeve van Georges De blauwe zijn er een 30-tal oude zoutoventjes gevonden uit de Romeinse tijd. Via deze link vind je meer info: <https://www.middelkerke.be/nl/over-middelkerke/m%C3%A9%C3%A9-middelkerke/erfgoed-en-geschiedenis-van-middelkerke/leffinge/romeinse>

Aan de Tempelhofstraat vond men uiteraard resten van de Tempeliers. Het was Gilbert Jansseune die toen ook al van dichtbij betrokken was bij de afgravingen. Via deze link vind je meer info: <https://oar.onroerenderfgoed.be/publicaties/RELT/1/RELT001-007.pdf>

De eerste die onbewust de autostrade mocht/moest gebruiken was Johan Bonte uit Schore. Hij was het slachtoffer geworden van een zwaar ongeval op de boerderij. Om geen tijd te verliezen nam de ziekenwagen en

MUG de autostrade (die nog niet afgewerkt was) naar Brugge.

Niet op 1 april 1977 zoals de meesten dachten. Maar nog voor de officiële opening kwam op 17 september 1976 Koning Boudewijn en Koningin Fabiola de autostrade inrijden. In tegenstelling tot de leerlingen van Mannekenvere die niet mochten gaan kijken naar het vorstenpaar waren de leerlingen van Slijpe wel present. Zelf had ik net het lager onderwijs verlaten. Dus ging ik op zoek naar verhalen bij de leerlingen die een (paar) jaartjes jonger waren. En de verhalen lopen wat uiteen. Het meest waarschijnlijke is dat na de middag de leerlingen naar de op- en afrit trokken. Het juiste uur waarop het vorstenpaar zou arriveren was niet gekend, het was lang wachten. Voor sommigen te lang die terug naar school trokken want het was blijkbaar niet al te warm. Uiteindelijk werd het wachten toch beloond, en is het vorstenpaar gestopt.

Agje Heyman uit het 6e leerjaar mocht een boeket bloemen afgeven aan koningin Fabiola die haar raampje opendraaide. Michel Ameloot probeerde zijn Kodak in de auto te duwen om het vorstenpaar te fotograferen maar werd prompt door de bodyguards achteruitgetrokken. Het hele gebeuren zou amper vijf minuutjes geduurd hebben. Het vorstenpaar zette zijn tocht verder en er werd uitbundig gewuifd. Een ander maar minder waarschijnlijk verhaal vertelt me dat de wagen ook stopte bij het terugkeren van Nieuwpoort. Uiteindelijk na een paar jaar ploeteren en hinder kwam de grootte dag en werd de weg officieel geopend.

De grootste ceremonie en eindelijke opening vond plaats in Jabbeke op 1 april 1977, er was gevraagd aan alle leerlingen van het 6e leerjaar die langs het traject woonden om een opstel te maken. Ze moesten weergeven wat ze dachten over de snelweg A18. Die prijsuitreiking vond ook plaats in Jabbeke. Snaaskerke en Jabbeke waren bij de winnaars, vanuit Slijpe kan niemand zich hier iets van herinneren.

De autostrade is nu dus juist 40 jaar in gebruik en in tegenstelling tot wat gedacht werd was er de eerste dagen redelijk veel verkeer, maar dat bleken vooral nieuwsgierigen. Uiteindelijk werd de autostrade de eerste jaren zeer weinig gebruikt. Er was zelfs zo weinig verkeer dat het hooi vanop de midden- en zij stroken gebruikt werd door de plaatselijk boeren. Meer verkeer kwam er pas toen de autostrade doorgetrokken werd naar Calais. De eerste file ontstond toen de potvis Valentijn op 12 februari 1989 in Koksijde gevonden werd. Ondertussen zijn de files en ongevallen niet meer te tellen zeker sinds de tunnel in Calais geopend is. De autostrade bestond van meet af aan uit 2x 2 rijstroken met een

brede middenberm zonder vangrails of aardeberm. Omdat er zonder vangrails veel ongevallen gebeurden, werd er in 2008 een aardenberm aangelegd waardoor het aantal ongevallen kon gereduceerd worden.

In het populaire VRT-programma 'Man bijt hond' hebben de mannen van de 'E40' het volledige traject afgereisd. Wat in het Franse Calais begon, eindigt na 8.500 kilometer in de Kazachse stad Ridder. Dit was een mooi verhaal van een snelweg, zijn burens, zijn bewakers en zijn dode kamelen. Een E40 met en zonder verlichting met mooie tarmac maar ook met kiezel en zand. De rit ging onder andere via Frankrijk, België, Duitsland, Polen, Oekraïne, Rusland, Kazachstan en Oezbekistan door Mongolië tot aan de grens met China. Een rit waar de reporters de landschappen en de gezichten zagen veranderen. Van blanke Slijpenaars naar Russische types tot Chinese en Mongoolse gezichten. Maar het einde van de E40 is bijlange nog niet in zicht, want er zouden plannen zijn om de E40 nog te verlengen. Het volledige verhaal kan je lezen via de link [Http://www.nieuwsblad.be/cnt/rk2q7r49](http://www.nieuwsblad.be/cnt/rk2q7r49)

Beeld je nu maar eens in dat al het verkeer vanop de autostrade via Sint-Pieters-Kapelle Zevekote en Gistel zo naar Jabbeke en verder naar Brussel zou moeten rijden. Of dat je vanuit Middelkerke via de Kustbaan naar

de E40 door Oostende moet. Ja achteraf moeten we toegeven dat de autostrade wel een goede investering was, zeker voor het toerisme. Je mag het gerust de belangrijkste verkeersas van België (Europa) noemen. In plaats van het gezegde "alle wegen lijden naar Rome" zeggen we in het vervolg beter "alle wegen lijden naar Slijpe". We horen in het nieuws altijd van de parking in Mannekenvere. Maar ik vind het eindelijk wel jammer dat de afrit niet Slijpe genoemd wordt in plaats van Middelkerke. Want voor al de nadelige gevolgen zouden we in plaats toch wel wat meer naambekendheid in ruil mogen krijgen. En het wordt pas echt triest als ik zie dat we aan de afrit geen wegwijzer Slijpe krijgen. Maar je weet maar nooit wie dit leest, en komt er ooit nog eens een welverdiend bordje Slijpe bij.

Voor verslag Franky Annys

Met dank aan Michel Ameloot, Monique Vermote en Guido Bossee voor de foto's. Bedankt voor de vele korte verhaaltjes die ik mocht ontvangen.

Mocht er alsnog iemand foto's of verhalen hebben dan hoort de redactie dit graag.

Activiteitenkalender

Alle activiteiten staan open voor alle inwoners

Dinsdag 4 april in zaal Scora te Schore om 19.30 uur

Crea: flocken

Organisatie KVLV Greet Soete of Lieve Vermander

Dinsdag 11 april in de voetbalkantine om 13.45 uur

Bloemschikken met Jan Pauwels

Organisatie Samana An Vanhercke

Paasmaandag 17 april in Schore

Dauwtrip

Organisatie vriendenkring 't Slijpertje

Dauwtrip
met
gezond
ontbijt

Zondag 30 april

Jaarlijks eeftefeest 'Kiekteki'

Organisatie KLJ

Dinsdag 9 mei in de namiddag

Bezoek aan concertgebouw te Brugge

Organisatie KVLV Greet Soete of Lieve Vermander

Dinsdag 13 juni parking Ter Zelte om 13.30 uur

Vertrek voor uitstap naar kakelend kippenmuseum in Keiem

Organisatie Samana

Inschrijven noodzakelijk bij An Vanhecke 0499/274451

Zondag 25 juni parking voetbalplein

Tempeliersfeest

Vanaf 11 uur en terug vanaf 19 uur aanschuiven en genieten van de barbecue.

In de namiddag spelletjes voor de kinderen.

Organisatie de vrije basisschool en de gemeenteschool

Pret en verzet voor kinderen in Slijpe

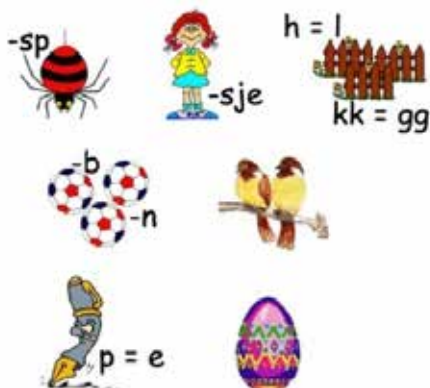
Woordzoeker

Regenboog

T	P	B	X	P	C	N	V	L	L	I	H	T	N	J
S	K	D	E	Y	O	R	L	I	R	O	O	D	J	S
Z	J	F	N	C	H	E	C	C	O	K	O	D	I	P
B	I	Q	G	R	G	G	X	S	Q	L	E	I	H	E
S	D	N	E	D	O	E	U	B	T	S	E	P	C	C
G	R	O	E	N	N	N	V	C	N	Q	O	T	S	T
F	B	S	L	K	A	B	U	V	N	J	Z	S	E	R
K	A	G	B	S	L	O	M	S	R	D	V	F	N	U
R	I	N	D	I	G	O	B	O	S	B	K	S	N	M
Q	P	I	K	R	R	G	W	F	X	R	L	S	O	P
Q	D	H	J	A	Z	V	S	N	V	E	E	A	Z	F
M	A	Z	N	T	D	U	I	L	U	K	U	B	U	X
O	U	J	L	Q	V	T	J	L	J	E	R	B	P	W
S	E	K	L	E	P	P	U	R	D	N	E	G	E	R
N	B	D	C	W	T	B	D	I	N	L	N	M	T	S

regendruppel
wolken
oranje
indigo
geel
groen
spectrum
violet
kleuren
zonnenschijn
regenboog
breken
rood
blauw

Rebus

Sudoku

		1	8	3		7	4	2
7	3		9					
		6		7	2	1		9
	5		4			6		
		8	2		5		7	
2	6	7	3					
3					9			
			6		8		9	4
	2		7				1	5

WEDSTRIJDPUZZEL

Win voor **25 euro** aan cadeaubonnen, te besteden bij de lokale handelaars.
(enkel voor mensen woonachtig in Slijpe)

KAHR

--	--	--	--

7

DAZA

--	--	--	--

UINAJ

--	--	--	--	--

2

NONEB

--	--	--	--	--

4

TLPANNE

--	--	--	--	--	--	--

1

NEATTOM

--	--	--	--	--	--	--

6

SAZIINEP

--	--	--	--	--	--	--	--

3

BENTEESM

--	--	--	--	--	--	--	--	--

9

MONIUTES

--	--	--	--	--	--	--	--	--

5

PNMOENEPO

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

8

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Stuur vóór 1 mei het juiste antwoord
samen met je naam en adres per mail naar
dorpinzicht.slijpe@gmail.com
of op een briefje bij Roland en Hilda Vanhove, Klompaertstraat 1.

E40 Slijpe vroeger en nu

